

Sygn. akt III KS 14/20

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **J. S. i A. S.** oskarżonych o czyn z art. 212 § 1 i 2 k.k.

na posiedzeniu w dniu 2 września 2020 r.

w związku z wniesieniem do Izby Karnej Sądu Najwyższego przez oskarżone skarg
na wyrok sądu odwoławczego – Sądu Okręgowego w L.

z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...)

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. z dnia 8 maja 2019 r.,
sygn. akt II K (...)

i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

na podstawie art. 531 § 2 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zwrócić akta sprawy Sądowi Okręgowemu w L. w celu wezwania oskarżonych do uzupełnienia braku formalnego pisma procesowego zawierającego skargi, przez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego, a w dalszej kolejności ewentualnie w celu usunięcia braków fiskalnych skarg.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k., stosowanym odpowiednio w postępowaniu skargowym (art. 539f k.p.k.), jeżeli skarga nie pochodzi od prokuratora, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Co więcej, w myśl art. 527 § 1 k.p.k., który na podstawie odesłania zawartego w art. 539f k.p.k., również jest

stosowany w postępowaniu skargowym, skarga podlega opłacie analogicznej jak opłata od kasacji. Pamiętać przy tym należy, że jeśli skargę wniesiono w imieniu dwóch oskarżonych, to choćby była zawarta w jednym piśmie, z procesowego punktu widzenia traktuje się ją jako dwie skargi, z których każda podlega odrębnej opłacie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2018 r., II KS 9/18). W analizowanej sprawie natomiast pismo zawierające skargi zostało sporządzone i podpisane osobiście przez obie oskarżone i nie uiszczono od niego wymaganych opłat. Mimo powyższych braków ww. pismo zostało przyjęte, bez uruchamiania trybu z art. 120 § 1 k.p.k. i bez rozpoznania zawartego w nim wniosku o zwolnienie oskarżonych od uiszczenia opłat od skarg.

W tym stanie rzeczy należało zwrócić akta sprawy sądowi odwoławczemu w celu dopełnienia czynności zmierzających do usunięcia ww. braków (art. 531 § 2 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.). Sąd odwoławczy musi przy tym pamiętać, że obowiązek uiszczenia opłaty od skargi aktualizuje się z chwilą złożenia skargi sporządzonej z uwzględnieniem przymusu adwokacko – radcowskiego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2010 r., III KZ 33/10).

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.